

Tal dia com avui fa...

1 any

Més cues al Prat

Interior anuncia més agents i la compra de verificadors, però admet que els efectes no seran immediats. Millo planta el govern.

10 anys

Batalla a ERC

Carod tensa la batalla interna amb Puigercós. Contraposa l'ERC del seu èxit electoral a la del secretari general, "marginal, de calçotada i perdedora".

20 anys

Relació CDC-PP

El secretari general de CDC, Pere Esteve, assegura que si el govern del PP pot exhibir una imatge de centre és gràcies al suport de CiU.

Full de ruta

David Portabella

Les paelles de Llarena

Catalunya viu en un capítol de Perry Mason o de *The Good Wife* des que el buit que Mariano Rajoy va deixar en la política va ser assumit per un jutge del Tribunal Suprem, Pablo Llarena, que es carrega l'Estat sobre la toga. Entre els actors sobresurten dos advocats, Jaume Alonso-Cuevillas i Gonzalo Boye, amos de cops d'efecte i frases enginyoses que semblen escrites per un guionista que vulgui mirar els seus personatges. Un és prudent i irònic, i l'altre és optimista irredempt i mordaç, així que a l'escena es complementen. Davant seu –i de la resta d'avocats com ara Jordi Pina, Marina Roig, Andreu van den Eynde o Amer Anwar– hi ha un antagonista, Javier Ortega, de Vox, que no riu mai i per a qui tenir a la presó Oriol Junqueras el 5 de gener era "el millor regal de Reis". "Quan fas quatre paelles alhora, és possible que se'n cremi alguna, i sembla que de moment la de Suïssa ja s'ha cremat", vaticinava Alonso-Cuevillas al març sobre el repte

"Si fas quatre paelles alhora, alguna se't pot cremar", profetitzava Cuevillas abans que Llarena convertís la paella belga en arròs covat sense l'ingredient Bob-Dogi

de Llarena de cuinar les euroordres a Suïssa, Bèlgica, Escòcia i Alemanya. Dos mesos després de la sentència, la paella belga de Llarena és ja un arròs covat sense Bob-Dogi, nom del ciutadà romanès que perseguirà el jutge de per vida. "Avui serà un gran dia...", avisa Boye de bon matí per a esglai de Llarena. El recurs desesperat del jutge és ara esfèricar l'arròs a veure si en surt un plat dels que necessiten mitja hora d'explicació en ser servit, però els experts veuen això d'oblidar l'ordre espanyola abans de provar sort a l'estranger com un error propi del cuiner becar que fa la paella amb fideus. Potser el clixé que els turistes devoren qual-sevol cosa que sembli arròs va convèncer Llarena que els paladars internacionals serien poc exigents amb la seva cuina imaginativa, i més veient com l'afició local coreja la seva paella espanyola. Segons els mestres arrossers, és el que passa quan creus que l'Estat té cabuda sota la toga i la gorra de cuiner i t'obsessiona tant el groc del safrà que oblidés l'ingredient Bob-Dogi.

Tribuna

Joan Abril Español. Filòleg

De la bellesa dels mots

On rau la bellesa dels mots? ¿En la combinació fonètica? ¿En el seu significat i el valor que simbolitza? ¿O en una mica tot? Xiuxiuejar, aixopluc, caliu, tendresa, llibertat, moixaina, amanyagar, ginesta i atzavara són les paraules escollides en un concurs, una excel·lent iniciativa de la Direcció General de Política Lingüística a les xarxes socials per trobar les deu paraules més boniques del català, dins dels actes de commemoració de l'Any Pompeu Fabra. Les deu paraules més votades s'exposaran ara al pavelló de les llengües, un espai que configura l'eix central del projecte Terra de Llengües, una iniciativa de l'oenagó Afük en el marc de la Capital Europea de la Cultura 2018, que se celebra a la ciutat neerlandesa de Ljouwert.

LA BELLESA DELS MOTS probablement rau en l'espontaneïtat mateixa dels parlants i en petites dosis de subjectivitat combinades amb el valor que tenen connotades en societat. Diuen que una vegada es van reunir lingüistes d'arreu del món. Feien un congrés. El tercer dia, durant la pausa de l'esmorzar o *coffee break*, un dels lingüistes va dir: "¿En quina llengua deu ser més

bonic dir «t'estimo»?» De seguida, tots van saltar: que si en alemany, amb l'harmonia de les is: *Ich liebe Dich*; que si en italià, amb aquella prosòdia que tenen: *Ti amo*; que no, que no, que és en anglès: *I love you*. I va sortir algú que, tímida, va citar el català: *T'estimo*. I no se sap ben bé perquè, a tots els va encantar aquella sonoritat, aquella dolçor, aquella tendresa amb què el lingüista havia pronunciat aquelles paraules. Ja semblava que tots hi estaven d'acord. Aleshores, però, hi va haver una última intervenció: "No, la manera més bonica no és *T'estimo*, sinó l'opció insular: *T'estim*". I llavors sí, llavors el concurs va tenir guanyador clar i per unanimitat.

“La bellesa de les paraules rau en el goig de viure-les.

Permeteu-me, però, que relativitzi la versió guanyadora. Cert que la combinació te i essa, seguida d'una altra te i una oclusió de llavis preparats per a fer una besada és d'un efecte encisador, però no és pas menys cert que en alemany, a més de l'harmonia de les is, la combinació de xeix inicial amb una ela i una be suau per acabar amb un altre frec del paladar té una sinuositat màgica.

FIXEM-NOS QUE LES DEU PARAULES guanyadores en català, a banda de les combinacions sonores més o menys assortides, tenen un significat associat a valors positius de la vida. I de la mateixa manera que abans hem dit que la versió insular d'estimar superava la del català central, en la tria de paraules tocades per la bellesa se n'hi podrien sumar d'altres més pròpies de les Terres de l'Ebre com ara mifa (òliba), a gatameus (gatejar), pollar-se (escaldufarse), esllemenar (esporgar)... Paraules que combinen la raresa o exotisme, pel fet de ser poc conegudes arreu del país, amb el joc de sonoritats que ens menen a viatjar per l'Ebre fins a la salabor del Delta. La bellesa de les paraules rau en el goig de viure-les.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Generalitat restaurada

■ Davant la elecció del nou President de la Generalitat de Catalunya el Molt Honorable senyor Joaquim Torra Pla, hem d'exigir els catalans que hem lluitat per una Catalunya independent i republicana, i per què no tots el catalans, la immediata supressió del 155 de tots el estaments de la Generalitat i, molt important i que potser ningú no en parla, hem de demanar la restitució del major Trapero com a cap dels Mossos d'Esquadra. Després de tots aquest mesos feixucs per a tots el catalans aquesta restitució del Govern català ens dona un respir de llibertat, i que mai més ens trobem en aquesta situació totalment irregular, tot i que alguns catalans, representants polítics, reneguen del seu país per la implícita vinculació a sectors ultradretans, confes-

sos per ells mateixos i no volen reconèixer, als quals no els podem donar cap mena de confiança. Que aquesta legislatura faci realitat aquella voluntat del poble que l'1 d'octubre vàrem manifestar amb unes urnes veritablement democràtiques.

FRANCESC XAVIER FARRÉ
Barcelona

Quin individu aquest Torra!

■ Fanàtic, xenòfob, incendiari i psicòpata. Aquests adjectius defineixen el President de la Generalitat segons un sector de la premsa espanyola. Quim Torra aconseguia el suport necessari per ser investit. I jo, que no tenia gaire ubicat aquest senyor em preguntava si són certs aquests insults. Només cal veure el nom dels diaris per ensumar-se que tot està disfressat d'espanyolisme de caverna i odi. N'estic fart que

la informació que arriba als nostres compatriotes espanyols sigui esbiaixada per la ment perversa de periodistes amb l'únic propòsit de confrontar i que anhelien destruir la poca autonomia que ens queda. Terrorisme informatiu sota una màscara de patriotisme, concòrdia i legalitat que no preserva el dret a la informació veraç dels habitants del seu estimat país, Espanya.

SERGI JUANPERE
Reus (Baix Camp)

Tarragona i els coloms

■ Els coloms formen part de la ciutat i de la meua vida, els coloms amb els seus vols i amanyacs embelleixen les places i els parcs de la ciutat. En els meus records no falta la imatge d'un avi amb el seu net alimentant els coloms a la rambla, en els meus records tampoc no falta la

imatge dels coloms bombardejant-me de camí a l'escola. Monuments, estàtues, edificis, bancs, terrats i terrasses porten la signatura particular dels coloms. Els excrements de colom són desagradables a la vista i a l'olfacte, provoquen taques permanents, corrosió i oxidació. De fet, està constatat que molts ciutadans de Tarragona no poden estendre la roba i ho han de fer en recintes tancats. Per quina tècnica apostarà el consistori aquest any per evitar la superpoblació de coloms a Tarragona?

BEGOÑA ELVIRA
Tarragona (Tarragonès)

FE D'ERRADES: El director científic del Programa de Prevenció de l'Alzheimer de la Fundació Pasqual Maragall és José Luis Molinuevo i no José Luis Martínez Molinero com s'informava erròniament a Les cares de la notícia de l'edició d'ahir dijous.